

Det svenska klassamhället öppnar sig politiskt

– använd valet till att ändra styrkeförhållandena

14 september 2014 väljer invånarna i Sverige sina politiska ledare för kommande fyra år. I riksdagen, landstingen och kommunerna ska nya majoriteter ta plats medan andra kliver åt sidan. Det kapitalistiska systemet dukar upp en marknads-plats, där partier erbjuder sina tjänster och tävlar om att få administrera det svenska samhället för en tid. Det är på många sätt en fars eftersom den verkliga makten i samhället – den ekonomiska makten – inte ställs i fråga. Men Knegarkampanjen kommer ändå att använda tillfället för att presentera en annan politik, organisera och bygga en rörelse omkring sig.

Den här deklARATIONEN förklarar vad vi vill i och efter valet. Vi vill fälla alliansregeringen och bygga motmakter i arbetarmiljöerna. Utan en förenande klasskampsopposition kommer högervågen att fortsätta över Europa, och den ekonomiska krisens följderna bli allt värre för maktlösa låginkomsttagare. Vi drar upp perspektiven för att ombilda Knegarkampanjen till en fast organisation, vilket skulle innebära en stort avancemang. Men viktigast av allt är att vi försöker *före ena socialistisk strategi med de omedelbara behov som maktlösa låginkomsttagare har.*

Vårt samhälle är uppdelat i klasser och skikt med intressen som strider mot varandra. I ett sådant samhälle råder ständig konflikt. Tillhör du den nedtryckta majoriteten så gäller regeln, att förbättringar du tillkämpat dig idag försvinner imorgon. För att uppnå stabilitet, långsiktighet och fred måste klassamhället ge plats åt ett samhälle där människans skapande samverkan släpps fri. Därför måste varje omedelbar reform kopplas till en strävan att ersätta kapitalismen med ett jämlikt och fritt socialistiskt samhälle.

Deklarationen byggs ut i etapper. Med den här inledningen publiceras första delen, *Arbetare enade mot borgerlig politik*. Därefter följer ytterligare fem delar fram till maj varefter deklARATIONEN färdigställs. Vi jobbar så för att kunna förankra och bearbeta dokumentet tillsammans med anhängare och sympatisörer.

Deklarationen är både ett fundament för Knegarkampanjens valplattform (som presenteras 2014) och uppslag för att efter valet bilda organisationen Socialistiska Knegare.

Vi kommer föreslå en specifik politik för internationella brännpunkter, men även för Malmfälten som har blivit en förstatligad slutända för kapitalismen. Där går den sociala nedrustningen mycket snabbt parallellt med att gruvindustrin levererar stora vinster rakt in i statskassan, medel som hade kunnat användas för att utveckla regionen. Malmfälten är en juvel i borgarnas krona – som vi vill bryta loss!

POLITISK DEKLARATION

Fem delar fram till maj varefter den färdigställs.

Den ska förankras och bearbetas tillsammans med anhängare och sympatisörer.

Den är ett fundament för Knegarkampanjens valplattform som presenteras 2014.

Den är ett uppslag för att efter valet bilda

SOCIALISTISKA KNEGARE

För en arbetarregering – fäll alliansen

Vårt ställningstagande i regeringsfrågan är invecklat eftersom den rådande situationen inte ställer klassfrågorna på ett entydigt sätt. Vår första uppgift är att fälla alliansregeringen och för den sakens skull kommer vi att driva kampanj med socialdemokrater, vänsterpartister och den allmänna vänstern. Det betyder att vi kommer att stå på samma torg och på flera punkter framföra samma kritik. Vi uppmanar till och med väljarna att rösta (s) för att bli kvitt Reinfeldt, trots att vi inte stödjer socialdemokraternas program. Vi har stora reservationer mot (s) som är fullt integrerade i EU-systemet, men vi tar ställning efter klasslinjerna i riksdagsvalet.

Men är inte socialdemokraternas och alliansens politik väldigt lika? Vad händer om socialdemokraterna tar med borgerliga partier i regeringen, till exempel miljöpartiet eller folkpartiet? Varför inte rikta rösten till vänsterpartiet istället? Är det möjligt att skapa en ren arbetarregering i Sverige, utan att samtidigt erövra den ekonomiska makten?

Regeringsfrågan ställer allt på sin spets och rymmer många möjliga scenarion. Knegarkampanjen kan bara slå fast att utgångspunkten för vårt valarbete är att få en (s)-ledd regering där inga borgerliga partier medverkar, att köra ut borgarna från makten i varje landsting och varje kommun. I den frågan har vi samma åsikt som majoriteten av LO-distrikten, som i en undersökning oktober 2013

vill se en regering enbart bestående av (s) och (v).

Men vi kommer inte för en sekund tåga med vad vi anser förkastligt och förrädiskt med socialdemokraternas program, inte ens under valrörelsen.

Vänsterpartiet i sin tur saknar förankring i fack och andra gräsrots-organisationer och är därför på större avstånd från arbetarrörelsens fotfolk, samtidigt som deras politik är snarlik socialdemokratins. Därför ser vi inga fördelar med att uppmana till en röst på (v).

Knegarkampanjen vill inspirera till liknande kampanjer i industristäder och förorter. Det är en självklarhet för oss att använda mobiliseringen inför valet till att också skapa försäkringar mot en (s)-ledd regering: direkt efter valet kommer vi att försöka avslöja, bekämpa och blockera varje försök att fortsätta alliansregeringens politik.

Vi vill:

- **Fälla alliansregeringen med (s)-valsekeln**
- **Skapa en rörelse som övervakar, blockerar och slår tillbaka varje ansats från en (s)-ledd regering att fortsätta högerpolitiken**
- **Samla ett landsråd i arbetarrörelsen mot borgerlig politik under eftervalsperioden**

* * *

Knegarkampanjen vill fälla alliansregeringen med (s)-valsekeln, skapa en rörelse som övervakar, blockerar och slår tillbaka varje ansats från en (s)-ledd regering att fortsätta högerpolitiken och samla ett landsråd i arbetarrörelsen mot borgerlig politik under eftervalsperioden. Så hanterar vi maktfrågan i en tilltrasslad situation ett knappt år innan valet.

Men utvecklingen i Europa har också visat ett annat scenario: *under vissa givna omständigheter kan förutsättningarna för en arbetarregering uppstå*. Det verkar osannolikt idag, men det skulle kunna ske även i Sverige under valåret.

Krisen i Grekland har gett upphov till en speciell situation där

(a) den borgerliga ordningen börjat falla sönder och den ekonomiska krisen slagit till med full kraft mot befolkningen, vilket har lett till en ockupation från ”trojkan” EU-ECB-IMF

(b) aktiviteten från arbetar- och ungdomsrörelsen varit högintensiv och ihållande flera år på raken, (c) de traditionella politiska partierna har mer eller mindre försvunnit från den politiska kartan, samt (d) den explosiva framväxten av både ett nytt vänsterparti och det öppet fascistiska Gyllene gryning har ändrat styrkeförhållandena.

I det läget kunde grekerna i valet 2012 ha samlats bakom parollen om en arbetarregering –

en regering mot den ockuperande trojkan, uppburen av arbetarrörelsens kämpande aktivitet. En arbetarregering av detta slag skulle samla alla inflytelserika arbetarpartier i en gemensam front mot trojkan, ställt in avbetalningarna på statsskulden och krävt en ny gemensam valuta för EU-området anpassad till de svagare ländernas ekonomi.

Det enda sättet den hade kunnat driva ett så konfrontativt handlingsprogram, hade varit om den stöddes av de breda massorganisationerna på arbetsplatser och i bostadskvarter – och drev mobiliseringen till punkten för att bilda ett klasskampsoppositionellt centrum för motståndet. Skulle det däremot ha blivit en strikt parlamentarisk koalition av de olika partierna på vänsterkanten, utan uppbackningen av fotfolket, då skulle det också ha blivit en koalition *med* trojkan istället för *mot* den.

Lågen som detta kan uppstå i den instabila världssituation som råder. I det fallet skulle inte Knegarkampanjen tveka inför att resa parollen om en arbetarregering i Sverige, som väljs för att i handling bekämpa den borgerliga politiken och bärs fram av en massrörelse av kamporgan, som ju längre utvecklingen går tvingas samordna sig och centraliseras bakom ett handlingsprogram. Vi skulle endast se öppningar i en sådan utveckling.

Avskriv statsskulden – satsa på social upprustning

Staten är ett verktyg i händerna på en klass eller skikt i samhället som använder den för sina egna intressen. Men exakt vad är staten? Det är i första hand den organisation som förvaltar våldsmonopolet i samhället utifrån lagar och regler, alltså polisen och militären. Men det är också den byråkrati som bemannar myndigheter och departement och administrerar nationens politiska och ekonomiska liv.

I verkligheten har staten alltid spelat en roll i kapitalismen trots att liberala ideologer eftersträvat en ”fri marknad”. Staten har manipulerat konkurrensvillkoren för kapitalet genom riktade investeringar, skatte- och lönepolitik, bidragssystem med mer. I den meningen har statsorganisationen inte bara varit ett vapen i klasskonflikten mellan arbete och kapital – utan även i kapitalets inre tävlan. Vad som skett sedan 1970-talet är att staten, för att klara sina löpande utgifter (och snabbt växande behov bland befolkningarna), har börjat finansiera sin verksamhet med hjälp av belåning. Från 1990-talet har statens skuldsättning vuxit sig så stor att den dikterar hur offentliga medel från skatteinkomster och avgifter ska användas. *Därmed har staten själv i allt högre grad kapitaliserats.*

Kapitaliseringen av den svenska statsorganisationen sitter nära ihop med integreringen i EU. Med början i omställningen 1992, som definitivt avvecklade klass-samarbetsmodellens ”välfärdsstat” och förenklade kapitalrörelser över landsgränserna, inleddes också skattesänkningar och nedskärningar i offentlig sektor. Staten lade beslag på medel från AP-fonderna och utförsäljningar av bolag. Kommuner och landsting drevs mot självfinansiering.

Idag har Sverige en statsskuld på omkring 1000 miljarder. Räntekostnaderna på statsskulden var 2012 cirka 29 miljarder kronor. Staten är underkastad samma ekonomiska lagar som de privata bolagen – fast med statens kapitalisering följer enorma konsekvenser när budget anpassas till skuldsättningen och räntor som ska betalas. Det är låginkomsttagarna som betalar detta genom nedskärningar och höjda avgifter på offentliga tjänster, samt ökad skuldsättning av de enskilda hushållen. Inte minst genom att kreditvärdigheten även styr kommuner och landsting.

Vi tar ställning både mot det borgerliga våldsmonopolet och det överstatliga EU-projektet, vilket kommer att framgå i kommande delar av deklARATIONEN. Vi kommer också att förklara varför vi inte ser några långsiktiga framsteg i förstatliganden eller statliga omfördelningar – och hur ekonomisk makt skulle kunna användas av arbetarna för att börja riva ner klassamhället.

Men för att avbryta den destruktiva utveckling som statsorganisationens kapitalisering fört med sig, och frigöra medel för en samhällelig kampanj med sin början i omyndustrialisering och social upprustning, så vill vi omedelbart:

- **Avskriva statsskulden**
- **Överföra medlen från avbrutna räntebetalningar till ett samhälleligt investeringsmonopol**
- **Inleda en investeringsoffensiv för omyndustrialisering och social upprustning**

* * *

Knegarkampanjen vill fälla alliansregeringen med dess hejdlösa sociala nedrustning och konstlade kapitalbildning, och vi vill avskriva statsskulden – det är vår politiska kurs när vi seglar ut i valrörelsen. Under kommande månader kommer vi förklara våra delmål och handlingslinjer i fråga efter fråga.

*Knegarkampanjens förberedande utskott
Kiruna, 30 december 2013*

1. Arbetare enade mot borgerlig politik

Knegarkampanjen föddes för att ena maktlösa låginkomsttagare. Vare sig du är anställd i hemtjänst, handel eller tung industri så är du en knegare – en som sliter utan makt att påverka, en som aldrig kan bli rik på att jobba. Vi ville samla knegarna för att trycka tillbaka Sverigedemokraterna och köra ut Reinfeldts regering.

2010 omvandlades kampanjen till en egen valkandidatur i Kiruna. Där presenterades tio krav som alla gick ut på att gruvbolagens vinster skulle användas till social upprustning av Malmfälten. Vi kallade dem välfärdskrav i den speciella situation där gruvdriften hotade – och hotar – stadens fysiska framtid. Om kraven genomfördes skulle de ha gynnat hela befolkningen.

I den meningen har Knegarkampanjen alltid varit en enhetsfront: mot den borgerliga politiken och mot de mäktiga bolag som ofta har större inflytande än någon politisk församling, vilket förstås är fallet i Malmfälten. Men vi har också

påtalat att enheten bara kan smidas omkring industriarbetarnas självständiga aktivitet. Knegarkampanjen föddes i en gruva och har vuxit upp ur industrin. Det enda sättet att ena knegarna, är genom att industriarbetarna bildar ryggrad för en rörelse som gör sig oförsonlig till all borgerlig politik. Det kallar vi klasskampsoppositionell enhet.

I samma sekund som ett industrikollektiv tar en målmedveten och uthållig strid med spets mot den politiska makten – då har det uppstått ett nytt politiskt centrum för alla knegare i det här landet. Vi vill sporra en sådan klasskampsopposition och beväpnar den med ett handlingsprogram. Ett sådant börjar med att ge svar på frågorna nedan – som är avgörande för arbetare inom tillverkning och reparation, utvinning och förädling samt transport och lager. Men förbättringar av detta slag skulle även välkomnas av miljoner andra maktlösa låginkomsttagare.

Tre brännande behov

▪ Fasta anställningar och sänkt pensionsålder

Knegarkampanjen vill ersätta osäkra anställningsformer med fasta anställningar. Mot arbetslösheten kräver vi beredskapsjobb organiserade i vakanspooler, kopplade till en samhällelig nödplan för omyndustrialisering och social upprustning. Beredskapsjobb för genomsnittlig LO-lön ersätter bemanningsföretag. Vi motsätter oss höjd pensionsålder: 60 år ska vara allmän pensionsålder med rätt till frivilliga bonusanställningar efter det. Dagens pensionsnivåer kan säkras genom radikalt sänkt arbetslöshet och bättre arbetsmiljö. Vi vill se en omläggning av pensionssystemet med delfinansiering från brant progressiv beskattning på alla inkomster.

▪ Facklig integration av sjukskrivna, arbetslösa och invandrare

Mot den misslyckade integrationspolitiken som gör hela stadsdelar och orter till språngbrädor för högerextremism, vill vi se ett fackligt ansvar för att hjälpa utsatta grupper till arbete och gemenskap. Vi underkänner myndigheternas hantering av sjukskrivna, arbetslösa och invandrare. Knegarkampanjen vill se *tvärfackliga integrationskommittéer* på varje ort som organiserar och utbildar arbetskraftsreserven, slussar ut den i arbete via beredskapsjobb och aktivt bemöter högerextremismen varhelst den visar upp sig. Facket ska ha vetorätt vid intag av entreprenad oavsett om den är svensk eller utländsk. Facket är arbetarnas inre försvarslinje – gemenskapen på jobbet är kollektivismens vagga.

▪ Förtroendemannastyre på arbetsplatserna

Pampstyre trycker ner aktivitet och engagemang bland arbetarrörelsens fotfolk. Vi kräver att förtroendevalda ska kunna avsättas direkt vid maktmissbruk, leva på genomsnittlig arbetarlön och bära total redovisningsplikt inför medlemmarna. Facken ska vara partipolitiskt oberoende. Förtroendemannastyre innefattar också att arbetare per löpande inspektionsrondor, enligt samma princip som fackets skyddsronddor, granskar företagens bokföring och investeringsplaner för att garantera driftens långsiktighet. I verksamheter som hotas av förändrad ägandeform (till exempel privatisering) kräver vi personalveto mot omorganiseringar, sänkning av brukarstandard och förändringar av löner och villkor.

